# DOMSTOLENS DOM (første afdeling)
20. maj 1987 *

I sag 432/85,

**Theano Souna,** freelance-korrekturlæser, som på anmodning udfører tjenesteydelser for Kontoret for De europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, ved advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på dennes kontor, 18 A, rue des Glacis,

sagsøger,

mod

**Kommissionen for De europæiske Fællesskaber,** ved juridisk konsulent Dimitrios Gouloussis som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

hvorunder der er nedlagt påstand om annullation af en afgørelse, hvorved Udvælgelseskomitéen for den generelle udvælgelsesprøve KOM/B/416 afslog at give Souna adgang til udvælgelsesprøven,

har

DOMSTOLEN (første afdeling),

sammensat af afdelingsformanden F. Schockweiler, dommerne G. Bosco og R. Joliet,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: fuldmægtig D. Louterman

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 11. december 1986,

* Processprog: Fransk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 24. februar 1987,

afsagt følgende

## Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 23. december 1985 har Theano Souna, der er freelance-korrekturlæser og på anmodning udfører tjenesteydelser for Kontoret for De europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, anlagt sag med påstand dels om annullation af afslaget af 26. september 1985 fra Udvælgelseskomitéen for Kommissionens almindelige udvælgelsesprøve KOM/B/416 (EFT C 43 af 15.2.1985, s. 16) på at give hende adgang til udvælgelsesprøven, dels om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som hun har lidt som følge af den anfægtede afgørelse.

2 Ifølge meddelelsen om udvælgelsesprøven skulle ansøgerne være født efter den 15. februar 1949 og før den 16. februar 1967. Det præciseredes, at aldersgrænsen ikke gjaldt for ansøgere, der mellem den 15. februar 1985 og den 29. marts 1985 i mindst ét år uden afbrydelse havde været knyttet som tjenestemænd eller øvrige ansatte til De europæiske Fællesskaber. Denne undtagelse fra aldersgrænsen havde hjemmel i artikel 1, stk. 1, litra g), i bilag III til »Vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber« (herefter benævnt »vedtægten«), hvorefter meddelelsen om udvælgelsesprøve bør specificere »eventuelt aldersgrænsen samt udskydelse af aldersgrænsen for ansatte, der i mindst et år har været i institutionens tjeneste«. Desuden bestemtes det i meddelelsen om udvælgelsesprøven, at aldersgrænsen blev hævet med et vist tidsrum for ansøgere, der i mindst ét år ikke havde udøvet erhvervsmæssig beskæftigelse, fordi de havde passet et spædbarn, havde aftjent deres værnepligt eller var handicappede.

3 Den 6. august 1985 meddelte chefen for Kommissionens afdeling »Ansættelser« Souna, at Udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/B/416 havde afslået at give hende adgang til denne med den begrundelse, at hun overskred den i meddelelsen om prøven fastsatte aldersgrænse, og at hun ikke opfyldte betingelserne for, at aldersgrænsen kunne hæves som fastsat til fordel for ansøgere, som i mindst

ét år ikke havde udøvet erhvervsmæssig beskæftigelse, fordi de havde passet et spædbarn, havde aftjent deres værnepligt eller var handicappede.

4 Den 24. august 1985 anmodede Souna om, at denne afgørelse blev taget op til fornyet overvejelse, og påberåbte sig undtagelsen fra aldersgrænsen til fordel for ansøgere, som i mindst ét år uden afbrydelse havde været knyttet som tjenestemænd eller øvrige ansatte til De europæiske Fællesskaber.

5 Den 26. september 1985 underrettede chefen for afdelingen »Ansættelser« hende om, at Udvælgelseskomitéen havde opretholdt sin afgørelse om ikke at give hende adgang til prøverne, fordi hun overskred den i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte aldersgrænse.

6 Den 23. december 1985 anlagde Souna denne sag.

7 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder og parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten.

**Formaliteten**

8 Kommissionen har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse blot er en bekræftelse af afgørelsen af 6. august 1985, og at sagen derfor er anlagt for sent.

9 Vedrørende bedømmelsen af denne indsigelse findes det at burde tillægges vægt, at Kommissionen i den anfægtede afgørelse stiltiende besluttede, at en undtagelse fra aldersgrænsen, som den ikke havde udtalt sig om i sin afgørelse af 6. oktober 1985, ikke kunne finde anvendelse. Den anfægtede afgørelse er følgelig ikke en blot bekræftelse af denne. Sagen er anlagt inden for tre måneder efter meddelelsen af den anfægtede afgørelse og er følgelig anlagt rettidigt.

**Realiteten**

10 Som det første anbringende gør Souna gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med forskriften »patere legem quam ipse fecisti«, fordi den udelukker anvendelse af den undtagelse fra aldersgrænsen, som er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven til fordel for tjenestemænd og øvrige ansatte, der har været tilknyttet Fællesskaberne i mindst ét år uden afbrydelse, skønt selvstændige korrekturlæsere, som udfører tjenesteydelser på anmodning, også er ansatte i Fællesskaberne, og skønt Souna opfylder betingelsen om arbejdets varighed.

11 Herved bemærkes, at Souna, som Kommissionen har erkendt, har arbejdet i den periode, der kræves i meddelelsen om udvælgelsesprøven som betingelse for at kunne være omfattet af den undtagelse, hun påberåber sig.

12 Undtagelsen har hjemmel i artikel 1, stk. 1, litra g), i vedtægtens bilag III, hvorefter meddelelsen om udvælgelsesprøven eventuelt bør specificere aldersgrænsen samt udskydelse af aldersgrænsen for de ansatte, der i mindst ét år har været i institutionens tjeneste, og det må derfor undersøges, om Souna er ansat i denne bestemmelses betydning.

13 Udtrykket »ansat« skal fortolkes således, at det dels omfatter Fællesskabernes tjenestemænd, dels de »øvrige ansatte« i den betydning, der forudsættes i artikel 1 i »Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne«, nemlig midlertidigt ansatte, hjælpeansatte, lokalt ansatte og særlige rådgivere.

14 Da Souna ikke blev ansat i en af disse egenskaber, men som freelance-korrekturlæser, der udførte tjenesteydelser på anmodning, vil hun ikke være omfattet af den undtagelse fra aldersgrænsen i meddelelsen om udvælgelsesprøven, der gælder til fordel for tjenestemænd eller øvrige ansatte, som har været knyttet til Fællesskaberne i mindst ét år. Den anfægtede afgørelse er således baseret på en korrekt fortolkning af, hvor langt undtagelsen i meddelelsen om udvælgelsesprøven rækker.

15 Det følger heraf, at anbringendet om tilsidesættelse af forskriften »patere legem quam ipse fecisti« ikke kan tages til følge.

16 Som det andet anbringende har Souna anført, at afgørelsen er udtryk for forskelsbehandling og i strid med princippet om redelighed, som administrationen skal udvise over for sit personale; den har nægtet hende en fordel, som de korrekturlæsere har, der er tjenestemænd eller øvrige ansatte i Fællesskaberne, skønt Souna har udført sit arbejde på samme vilkår, navnlig med hensyn til arbejdstid, tilsyn og arbejdssted, som disse.

17 Herved bemærkes, at den anfægtede afgørelse er baseret på en bestemmelse i vedtægten, der ikke søges underkendt som ulovlig.

18 Det andet anbringende kan følgelig ikke tages til følge.

19 Som det tredje anbringende har Souna gjort gældende, at afgørelsen savner begrundelse, fordi det ikke forklares, hvorfor man nægtede at anvende den undtagelse i hendes tilfælde, som hun påberåbte sig i sin anmodning af 24. august 1985 om fornyet overvejelse.

20 Det bemærkes, at Kommissionen, når henses til den bestemmelse i vedtægten, som den anfægtede afgørelse er truffet i henhold til, ikke kunne træffe anden afgørelse. Herved må det fremhæves, at en sagsøger ikke har nogen legitim interesse i annullation af en afgørelse på grund af en formfejl, såfremt administrationen ikke har noget skøn og er forpligtet til at handle som gjort. I et sådant tilfælde kan annullation af den anfægtede afgørelse kun føre til, at der træffes en ny afgørelse, som materielt er identisk med den annullerede afgørelse (dom af 6. juli 1983, Geist mod Kommissionen, sag 117/81, Sml. s. 2207).

21 Heraf følger, at anbringendet om manglende begrundelse ikke kan tages til følge.

22 Med hensyn til kravet om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som Souna hævder at have lidt som følge af den anfægtede afgørelse, kan det ikke tages til følge, da undersøgelsen af afgørelsen intet har frembragt, der kan begrunde dennes ulovlighed.

## Sagens omkostninger

23 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den tabende part til at afholde sagens omkostninger. I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

**1) Sagsøgte frifindes.**

**2) Hver part bærer sine omkostninger.**

Schockweiler Bosco Joliet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 20. maj 1987.

P. Heim
Justitssekretær

F. Schockweiler
Formand for første afdeling